



# DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 6

**Presidència**  
**de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort**

Sessió celebrada dia 26 de novembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

## SUMARI

**I. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 2704/03**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a atac anticipatiu. 74

**II. Sol·licitud de compareixença RGE núm. 2777/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, del delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre els criteris que s'han seguit des de la Delegació del Govern per decidir l'obertura o no d'un expedient i la imposició o no d'una sanció i el perquè de la quantitat de la multa que s'ha posat en diversos casos. 81

---

(Inicia la direcció del debat el Sr. Vicepresident de la comissió)

EL SR. PRESIDENT:

Podemos comenzar la sesión de hoy y en primer lugar si se producen sustituciones por favor.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies. Assumpte Vinent substitueix el Sr. Gaspar Olivar.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon substitueix Miquel Rosselló.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Simó Gornés substitueix Diego Guasch.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Aina Salom substitueix Antonio Diéguez.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Pilar Costa substitueix Vicent Tur.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Pere Sampol substitueix Eduard Riudavets.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Francina Armengol substitueix Francesc Antich.

EL SR. PRESIDENT:

Bien, ¿hay alguno que no esté...?

(Remor de veus).

Sí ya lo sé.

(Rialles).

**I. Proposició no de llei RGE núm. 2704/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a atac anticipatiu.**

Pues pasaríamos al primer punto del orden del día que es la proposición no de ley RGE núm. 2704 presentada por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, relativa al ataque anticipativo.

*Té la paraula el seu portaveu el Sr. Pere Sampol.*

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé el President del Govern espanyol, *Don* José María Aznar, fa unes setmanes va dirigir un discurs als comandaments de les Forces Armades, un ample discurs que es va reproduir íntegrament en alguns mitjans de comunicació, aquí en tenc una còpia i l'aspecte més nou d'aquesta intervenció, que va tenir un gran ressò mediàtic, va ser la formulació d'una teoria per prevenir atemptats de terrorisme massiu, qualificat així, que es basava en la preparació dels estats i concretament de l'Estat espanyol per emprendre accions de "*carácter anticipatorio*", aquesta va ser la cita textual.

La teoria del Sr. Aznar era que avui el terrorisme baix formes de destrucció massiva exigeix una nova forma de la seguretat i que això obliga als estats a emprendre accions de caràcter anticipatiu. Naturalment deia que s'havien de restringir aquest tipus d'accions amb criteris de, llegiré textualment: "*justicia de sus objetivos, proporcionalidad en los medios y respeto a los no combatientes*". Bé aquesta és la continuació d'una teoria política que s'inicia a partir dels terribles atemptats de l'11 de setembre a les torres bessones de Nova York i que va originar l'atac d'una manera unilateral i sense l'acord de les Nacions Unides de l'Estat d'Iraq.

La pregunta és amb l'experiència d'aquest atac a Iraq que es pot considerar un atac anticipatori, si aquesta mesura va ser justa amb els seus objectius, si va estar proporcionada en els mitjans utilitzats i si es varen respectar, si es respecten els no combatents. Aquest diputat considera que no es compliren cap d'aquests tres objectius. La justícia amb els objectius naturalment pot ser subjectiva, però qui li pot donar objectivitat únicament amb el dret internacional és una declaració, un acord de les Nacions Unides que no es va produir previ a la intervenció militar. Va ser una actuació totalment desproporcionada amb els mitjans utilitzats, que pràcticament varen ser els d'una guerra convencional. Per atacar un grup terrorista es va atacar un estat, amb unes acusacions molt dures que no s'han pogut demostrar cap a aquest estat i no s'han respectat els no combatents perquè utilitzant mitjans de guerra convencional, especialment bombardejos amb unes tècniques de bombardejos modernes que fan uns efectes semblants a una petita bomba atòmica, no s'han respectat els drets dels no combatents.

Bé les causes d'aquest primer atac preventiu, o anticipatori que s'ha produït les coneixem avui. El propi President del Govern espanyol, *Don* José María Aznar, reconeixia l'altre dia davant un fòrum qualificat en el Regne Unit reconeixia errors, bàsicament en no preveure la post-intervenció. I la pròpia ministra d'Afers Exteriors va reconèixer que a Bagdad avui es viu pitjor que amb en Saddam Hussein. Al respecte ahir hi havia un magnífic article a un periòdic de José Antonio Marina, filòsof, sí a *El Mundo*, allà on curiosament es titulava *Elogio de la guerra preventiva* i la guerra preventiva que reivindicava ell era la guerra preventiva que combati les causes de les guerres, no la guerra preventiva com a ella mateixa. I citava en Robespierre dient que la idea més extravagant que pot néixer

dins el cap d'un polític és creure que basta entrar per les armes en un poble estranger per fer-li adoptar les seves lleis i la seva constitució. Pensar que atacant Iraq el poble s'aixecaria contra el dictador que existia i abraçaria les lleis occidentals i les costums occidentals era una quimera, una idea extravagant, com deia en Robespierre, acusant els jacobinistes francesos que volien exportar els ideals de la Revolució francesa cap als pobles veïns. Naturalment aconseguien l'efecte contrari, que el poble s'aixequés contra els invasors.

Bé jo crec que aquest és un tema que està de màxima actualitat, si alguns, molts ens vàrem mobilitzar contra la guerra en el seu moment, d'una manera intuïtiva, sentimental, si tan volen avui podem fer servir la raó. Avui coneixem els efectes que provoca aquesta política d'atac anticipatori. Jo crec que efectivament el millor atac anticipatori és anar contra les causes que provoquen, que provoquen el terrorisme, que provoquen el racisme, els genocidis i això només es pot combatre amb polítiques socials i polítiques de solidaritat. Si es destinava a la prevenció de la fam, a promoure l'educació, a universalitzar un sistema sanitari públic per a tots els ciutadans de la terra. Si s'hi gastava una dècima part d'allò que es gasta en armament segurament no existirien tants d'atemptats terroristes i segurament no existirien persones disposades a immolar-se, a perdre la seva vida per contestar a un atac, o allò que consideren un atac.

En aquesta intervenció de Don José María també va fer referència a la necessitat d'incrementar la despesa militar. Jo crec que en un moment són més necessaris que mai polítiques socials, que és més necessari que mai impulsar polítiques d'integració de col·lectius desfavorits, d'integració d'immigrants, de fomentar l'accés a polítiques d'habitatges, tenim més necessitat que mai d'equipaments educatius, sanitaris, etcètera, incrementar la despesa militar avui pareix que no ha de ser una prioritat.

Per tant, senyores i senyors diputats sotmetem a la seva consideració prendre un acord en nom del poble del les Illes Balears i d'aquesta manera el Parlament de les Illes Balears proposam que rebutgi el concepte de guerra anticipativa o atac anticipatori, anunciat pel President del Govern espanyol. Proposam també que instem el Govern de l'Estat a no incrementar la despesa militar i proposam també que el Parlament manifesti que únicament amb el respecte del dret internacional, l'acatament de les decisions de les Nacions Unides es pot construir un món en pau. No dubtam que com a mínim aquesta proposta mereixerà la reflexió de les senyores i senyors diputats presents en aquesta comissió. Gràcies.

*(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat).*

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sampol. Grups que volen intervenir? El Sr. Miquel Rosselló d'Esquerra Unida té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miquel Ramon substitueix Miquel Rosselló. Bé per anunciar que el nostre grup dona suport plenament el contingut de la proposició no de llei presentada pel Grup del PSM-Entesa Nacionalista i l'explicació que ha fet ara aquí el seu portaveu. Només afegir alguna coseta més complementària, que ens sembla interessant. Efectivament pensam nosaltres que partir del trauma que va suposar per als Estats Units l'atemptat contra les torres bessones, amb la mort de persones que es varen produir i tota la destrucció que va produir va fer que les autoritats dels Estats Units reaccionessin cercant un enemic invisible, desconegut perquè no havia estat un estat estranger el que va fer aquest atac i varen iniciar una espècia de croada contra allò que ells denominen el terrorisme internacional. En aquesta croada s'hi ha apuntat el Govern espanyol, amb una actitud una mica de seguidisme per no dir paraules més fortes, bastant inexplicable i que s'estant justificant qüestions que nosaltres pensam que són injustificables.

La primera actuació arrel de l'atemptat de les torres bessones va ser decidir que l'enemic era en Bin Laden, Al-Kaeda i el règim dels talibans d'Afganistan. I es fa una intervenció a l'Afganistan per part del mateix Govern, del mateix estat que havia creat el règim talibà o els mujaidins, o havia entrenat Bin Laden perquè li servia per a altres objectius. Després es decideix que l'enemic principal és en Saddam Hussein, Saddam Hussein un tirà evidentment, a qui els Estats Units i els països occidentals havien donat suport quan feia la guerra de destrucció mútua contra Iran, es donava suport a Saddam Hussein, li donaven armes i al mateix temps també es venien armes a l'Iran perquè es matessin entre ells.

En definitiva estam davant reaccions cada vegada més militaristes, més poc racionals i que no aborden la causa real dels conflictes. Com ha dit el Sr. Sampol abans fent una cita trenta d'un diari, efectivament nosaltres també pensam que l'única guerra preventiva que val la pena, és la guerra contra les causes de la guerra. I realment l'arma de destrucció massiva que han anat a buscar a l'Iraq i l'arma de destrucció massiva que es va utilitzar, l'única i real, contra les torres bessones va ser l'odi, la desesperació i el fanatisme i contra aquestes armes de destrucció massiva no basten bombardejos, ni guerres preventives. Si no es creessin situacions de diferències brutals entre països, països que viuen dins l'absoluta misèria, mentre que d'altres viuen en l'opulència, d'uns drets internacionals que no es respecten, d'agressions contra pobles que no se'ls reconeixen els seus drets, segurament no hi hauria aquest odi, aquesta desesperació i aquest fanatisme que va ser l'única arma que es va utilitzar en el cas de les torres bessones.

I no s'actua contra les causes, no s'actua contra aquestes desigualtats, no, es segueix amb la carrera armamentística, avui es busca un enemic, demà se'n buscarà un altre i amb aquestes justificacions el món cada vegada és més insegur, el món cada vegada és més injust, els organismes internacionals cada vegada estan més desprestigiats i el terrorisme internacional s'alimenta d'aquestes actuacions. La suposada actuació de guerres preventives contra el terrorisme internacional fa que aquest augmenti i agafi força. Tothom reconeix avui que l'Iraq podria ser un règim despòtic, criminal i tot allò que es vulgui,

podrien tenir molts d'adjectius, però no hi havia ni fonamentalisme, ni hi havia organitzacions terroristes internacionals que ara estan cooperant allí. I no hi havia, evidentment, armes de destrucció massiva com deien els inspectors de les Nacions Unides.

Estam en una escalada absolutament perillosa que ens porta a una política internacional per part del Govern espanyol, es segueix absolutament, que no té més lògica que la lògica de l'armamentisme, de la dominació dels poderosos sobre la totalitat del món i que això evidentment no només no portarà més justícia social i més igualtat, sinó que no portarà més seguretat. Els fets crec que ho estan demostrant així.

Per tant, aquesta nova teoria de l'atac anticipatori i tot allò que l'envolta la consideram absolutament perillosa, absolutament nociva i creim que aquest Parlament s'hi hauria d'oposar rotundament, com fa aquesta proposició no de llei i crec que tota la ciutadania també s'hi hauria d'oposar i procurar que es facin unes polítiques exteriors que allò que busquin sigui la pau, no l'enfrontament i que allò que busquin sigui eliminar diferències internacionals, eliminar misèria i tractar de fer un món una mica més just, encara que no dominéssim tant com el dominen els mateixos de sempre.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé avançar que estam absolutament d'acord en la proposta que se'ns presenta avui aquí per part del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, si bé matisaríem o proposaríem en el punt segon de la proposta d'acord, allà on diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a no incrementar la despesa militar", afegir: "per destinar-la a atacs preventius". Donat que el centre d'aquesta proposició no de llei es basa precisament en aquests atacs preventius que des del nostre grup també rebutjam rotundament.

Crec a més que és un debat d'absoluta actualitat, es va parlar d'allò que suposava o d'allò que podria suposar una guerra preventiva, o un atac anticipatori, com ara diu el President Aznar, abans de la intervenció d'Iraq. Però torna a ser d'actualitat aquest concepte perquè el Sr. Aznar el passat dia 20 d'octubre en un acte a l'Escola Superior de les Forces Armades es va reafirmar en la seva teoria de la guerra anticipativa i ho feia després de què el president americà, el Sr. Bush, en el seu discurs davant l'assemblea general de Nacions Unides el passat mes de setembre reafirmava també la seva política sobre la guerra preventiva i per suposat, el President espanyol no podia ser menys. Però això ha tengut unes repercussions no només mediàtiques sinó també polítiques importantíssimes perquè per primera vegada ha trencat en els darrers anys un consens que existia en el Parlament espanyol.

En la majoria de grups polítics, sobre la política de defensa, es fa firmar un document sobre la revisió estratègica de la defensa d'aquest país per als propers 15 anys i amb aquesta teoria del Sr. Aznar de les guerres preventives, o atacs anticipatoris s'ha trencat aquest consens que hi havia fins ara i que deia que les Forces Armades actuarien dins el marc multinacional més adient, en el moment i sempre amb respecte a la legalitat internacional.

Ja s'ha dit aquí, tampoc vull ser reiterativa, que aquest concepte no entra dins el nostre ordenament jurídic, ni entra dins cap marc jurídic democràtic. Aquesta teoria de prevenció, aquesta teoria preventiva més que aplicar-la a la guerra, jo crec que s'hauria d'aplicar a la pau. Allò que volem és una pau preventiva i a més permanent. Allò que aquí i allò que el Partit Popular i concretament el Sr. Aznar proposa és atacar amb guerres que sabem que tenen com a conseqüència morts. És a dir, anem a matar per si de cas. Ho tenim aquí en un clar exemple, ja s'ha dit aquí, el cas de la guerra a l'Iraq allà on s'ha demostrat posteriorment que ni hi havia armes de destrucció massiva, ni cap dels elements que en el seu dia sembla ser que justificaren aquesta intervenció. I allò que s'està fent ara per part del Partit Popular és canviar el dret internacional, però per la via dels fets i a més, ens proposen actuar contra presumptes amenaces abans de què s'hagin produït. Fins i tot el propi Secretari General de Nacions Unides, el Sr. Koffi Annan, ha criticat obertament aquesta política d'acció preventiva.

Però si aquests arguments de justícia o fins i tot, d'ètica no poden convèncer alguns grups polítics crec que s'hauria de dir que a més aquestes accions o atacs preventius no són efectives. Els atacs preventius en aquests estats, o països que alguns anomenen "dolents" són un fracàs perquè els terroristes no ataquen un estat, els terroristes són l'estat. I mitjançant aquests atacs allò que s'està fent és destrossar a un país, a la seva gent, però no acaba amb el terrorisme. Busch ha dit que els terroristes són enemics del món civilitzat, però precisament allò que caracteritza a aquest món anomenat civilitzat és l'imperi de la llei i això és allò que es pretén saltar els responsables polítics, no només dels Estats Units sinó també del nostre propi país. A més un país que se'n diu civilitzat ha de disposar la seva confiança en la cooperació i en els tribunals internacionals i mai en la força militar unilateral.

Però a més de no ser ni tan sols efectiva, que en aquest cas nosaltres tampoc la justificariem. A més es tracta d'una mesura absolutament discriminatòria, és discriminatòria perquè es tria i molt bé a quins països s'ataca preventivament, segons el rendiment i els interessos econòmics que s'hi puguin treure. Ara el Partit Popular i el Sr. Aznar reconeixen errors, com a mínim de càlcul, no havien calculat bé què passaria després de la guerra a l'Iraq, ha hagut de rectificar la ministra Sra. Palacio quan va reconèixer i va dir que la situació actual a l'Iraq era molt pitjor que abans de la guerra. I aquesta guerra preventiva és com allò que abans existia aquí en altres temps, una llei de sospitosos, absolutament arbitrària i subjectiva perquè per aquesta regla de tres supòs que ningú se li passa pel cap que puguem modificar el nostre Codi Penal quan parla de la legítima defensa, com una causa d'eximir o de responsabilitat penal d'aquelles persones que actuen en legítima defensa, quan

prèviament se'ls ha atacat. Els nostres tribunals amb això, encara que sigui un exemple, són molt contundents, perquè hi hagi legítima defensa hi ha d'haver prèviament i de forma molt clara un atac, perquè si no aquesta presumpte víctima passaria ser l'agressora.

I això que pot sonar com absurd ho és tant o no tant com aquestes guerres preventives que s'estan aplicant, o aquests atacs preventius. I per cert, ara que es parla tant de la Constitució espanyola en el seu 25è aniversari, ara que sembla que s'ha obert una cursa per veure qui és més constitucionalista, a mi m'agradaria que m'expliquessin en quins articles s'empara el nostre Govern de l'Estat per actuar en aquestes guerres preventives, perquè entenem que no té cabuda dins la Constitució espanyola i que a més, va en contra clarament del propi preàmbul de la Constitució i del seu article 63.3, entre d'altres.

I per últim ja per finalitzar, una cita d'una persona gens sospitosa. L'any 1953 Eisenhower va dir: *“la guerra preventiva es un invento de Adolf Hitler, francamente yo no me tomaría en serio a nadie que me viniera a proponer una cosa semejante”*.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. Per part del Grup Popular té la paraula el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Estam davant una proposició no de llei allà on tenim una coincidència amb el ponent de la mateixa, el Sr. Sampol, de què és de rabiosa actualitat i que ho seguirà sent al llarg de molt de temps, no només allò que puguin ser iniciatives en aquest Parlament, sinó a l'escenari nacional i a l'escenari internacional. En allò que no ens trobam és tal vegada en la determinació dels termes. A mi em preocupa que hi hagi una certa confusió, sobretot per part d'alguns diputats o diputades en les seves intervencions, no tant aquesta confusió per part del ponent de la proposició no de llei perquè estam confonent el concepte de guerra preventiva amb el concepte d'atac anticipatiu i que són dos conceptes diametralment contraris o oposats, encara que entre un i altre per discernir on estam hi ha una zona gris per saber si ens trobam dins una guerra preventiva o dins un atac anticipatiu.

Aquesta concepció i aquest discerniment d'aquests dos conceptes és allò que en aquest moment, si a algú li interessa i li agrada entrar a quins són els debats que es substancien dins els organismes internacionals i en aquest cas dins les Nacions Unides, basta entrar dins la seva pàgina per adonar-se'n de la quantitat de fulls i fulls que s'han fet en relació a un i a un altre concepte. Una guerra preventiva, d'entrada nosaltres no hi estam d'acord, perquè una guerra preventiva vol dir que jo atac per si de cas aquell m'ataca i açò pot donar peu a què qualsevol país es pogués prendre la justícia per la seva mà, cercant

l'excusa que fos per atacar. Açò és una guerra preventiva, açò és un atac preventiu. Un atac anticipatiu és una cosa totalment diferent, és actuar davant la imminència d'un atac de l'adversari, avançar-nos a aquest atac. És clar que aquí hi ha una ombra grisa entre un concepte i entre l'altre, però les Nacions Unides, que teòricament haurien de ser aquest marc i aquest fòrum allà on s'hagués de determinar i s'hagués de posar negre damunt blanc, a quin camp d'actuació ens trobam, fins a dia d'avui han estat incapaços de poder arribar a aquest discerniment.

És més, avui estam precisament en fase de què aquells països, tot el contrari d'allò que en certa manera s'ha explicat aquí, que en un moment determinat no varen donar suport a la intervenció militar a Iraq, avui volen canviar i ja hi ha certs països que ja han canviat, de criteris de concepte perquè avui ja interpreten que no va ser un atac preventiu sinó que va ser un atac anticipatiu. Avui dia ens trobam en aquest punt. Jo és que m'estim més dur-ho al debat d'aquest concepte i no a la demagògia fàcil d'atacar el Govern de tot perquè és el Govern de tot. Si anam en aquest cas, quina diferència hi ha entre l'atac que hi va haver fa 10 anys o 11 anys amb aquest? Una, que es va actuar perquè s'havia envaït un país, efectivament, i amb una resolució de les Nacions Unides, efectivament. Una resolució de les Nacions Unides que tenia data de caducitat i que no s'havia cobert, és una continuació i aquí també hi ha interpretació de dret internacional, s'agafi per on s'agafi. Trobarem eminents catedràtics que defensaran que estam en el mateix escenari que va motivar aquella resolució a què no va donar compliment l'Iraq, i en trobarem d'altres que s'havia dit que hauria de ser una nova resolució. En qualsevol cas ningú no pot dir que no s'actuà sobre el paraigua de la Resolució 1441 i de 12 resolucions més no complertes.

Però és que el problema no és aquest, només, tot i ser molt greu. El problema és que avui per avui ens hem de plantejar l'escenari internacional, les relacions de caire internacional s'hauran de replantejar molt, molt seriosament, certs aspectes de l'ordenament jurídic internacional, perquè a l'esfera internacional, no així en el que és la institució de la Unió Europea, hi falta un element clau, que és l'autoritat internacional en si mateixa investida que tengui un poder coercitiu al marge dels interessos del país, i açò no es dona en aquest moment a l'escenari internacional, i açò no es dona en el si de les Nacions Unides, paper aquest que es pot reservar o es té reservat al Consell de Seguretat, però el Consell de Seguretat és art i part en totes les seves decisions. És tant art i part en les seves decisions que els països moltes vegades es canvien cromos allà dins a canvi del vot per obtenir avantatges i beneficis. Com a mostra un botó: Rússia estava disposada a votar a favor d'una segona resolució a canvi de 8.000 milions de dòlars per fer front a una sèrie de (...) que no els havien donat, i açò és així.

La Carta de les Nacions Unides, que s'ha de renovar, i que s'ha de rectificar, i que s'ha d'adaptar a l'actualitat, encara tracta Alemanya i el Japó com a països enemics. Dins les Nacions Unides i dins el Consell de Seguretat països no de dubtosa sinó de comprovada vulneració dels drets humans, han de decidir sobre els drets humans i sobre la pau. La mateixa

institució a vegades no té el suport de credibilitat que hauria de tenir.

Tot i açò -no vull que es malinterpretin les meves paraules- nosaltres creim que davant totes aquestes mancances i aquests defectes les Nacions Unides són fonamentals, i que van néixer precisament després d'un conflicte molt seriós i que van prendre cos després d'aquest conflicte de la Segona Guerra Mundial, però que amb les intervencions que hi ha hagut i que s'han tingut s'ha demostrat que no han estat tan operatives com havien de ser. No solament açò; quin paper varen tenir les Nacions Unides en un atac a Kosovo?, quin?, atac decidit unilateralment per l'OTAN. El va justificar després, li va donar cobertura després d'haver-se produït aquest atac al llarg de més de 78 dies.

Per tant de què parlem, aquí? Parlem d'una política internacional que encara no troba el seu lloc per donar cobertura a aquelles intervencions, que malauradament hi són i que tots desitjam que no hi siguin, però que aquesta cobertura sigui realment reforçada per unes decisions d'una institució, en aquest cas les Nacions Unides, que tengui total i absoluta independència en les seves decisions, on els estats siguin realment els estats sobirans que decideixen sense cap tipus d'hipoteca i on la igualtat en la decisió no es vegi mai minvada, per exemple, per un dret de vet en relació al fet si es pot actuar o no es pot actuar.

Davant aquest fet i davant -ho reiter una vegada més- la confusió entre el que és una guerra preventiva i el que és un atac anticipatiu, nosaltres volem interpretar les paraules del president no com una declaració unilateral de guerra en qualsevol circumstància perquè hi hagi dubtes, sinó precisament tot el contrari, com un reforçament de l'escena internacional que els països s'han de posar d'acord no tan sols en el que és la terminologia, sinó en quins són els fets que hauran de determinar si hi ha d'haver actuacions o no hi ha d'haver actuacions.

I per acabar em vull referir a una sèrie d'expressions que s'han dit aquí que personalment consider que no són del tot encertades. I puc ser jo qui estigui equivocada. La conflictivitat dels darrers 20 anys és infinitament inferior a la conflictivitat dels anys quaranta, dels anys cinquanta i dels anys seixanta; el que passa és que ara tenim molta més informació, hi ha molta més pau en el món actualment que no fa 25 o fa 30 anys, i s'ha d'aconseguir que aquesta pau sigui absoluta, efectivament, s'ha d'aconseguir, perquè no hi ha cap guerra justa, per justa que pugui ser la causa, però la història de la humanitat està plagada precisament d'aquesta dicotomia entre uns sentiments, les realitats i el que realment és la marxa de la història. Com a exemples, Sr. Sampol, molt gràficament ha expressat, i jo estalviaré fer exactament el mateix, un article publicat ahir a un mitjà de comunicació on feia aquesta reflexió: ni tan sols per exportar el que és la Revolució Francesa, d'igualtat, llibertat i fraternitat, no va servir perquè va crear reaccions contràries.

El cert i segur emperò avui és que estam davant un fenomen que canvia la història de la humanitat, ja no hi haurà guerres convencionals, ens agradi o no ens agradi; açò ha estat

substituït pel que és la internacionalització del terrorisme, que no té cara i que no té color, i que mal favor feim si nosaltres volem fer l'harakiri i feim l'exercici que hi ha terrorisme perquè no han fet els deures i per culpa nostra provocam que hi hagi el terrorisme. Jo crec que no és per aquí, que anam. Que els països desenvolupats han de fer tot el possible perquè les discriminacions entre regions, països i estats de cada vegada disminueixin, rotundament sí. Però s'han preocupat d'estudiar la geopolítica actual, a principis del segle XXI, del repartiment de poder en els estats aquests que denominam pobres i totalitaris?, quins règims tenen?, de quin signe polític beuen? I al nostre partit mai, almenys mentre jo sigui portaveu, se'ns ocrorrerà dir que hi ha estats amb signes polítics que beuen de la mateixa ideologia que tenen partits aquí, mai, perquè els que estan aquí no tenen aquests principis, però han de ser molt seriosos i tampoc no voler imputar a un altre partit coses que ni defensa, ni les sent, ni són veritat.

Nosaltres defensam i estimam la pau com els primers, com els primers, i que ningú no pugui posar açò en dubte. Tant és així que amb aquesta explicació -i acab, Sra. Presidenta- no donarem suport al primer punt i al segon punt, sí donam suport al tercer punt perquè creim que és necessari transitar per aquest camí de la pau, del reforçament de les institucions, de l'ONU, que es facin totes les rectificacions que s'hagin de fer, i que de cara a un futur tots aquests desitjos, amb independència de la cadira que ocupem, es puguin fer realitat. Però nosaltres no veim en cap cas que el president del nostre govern, del Govern d'Espanya, amb la intervenció que va tenir, sigui una intervenció que es pugui interpretar sota el criteri que han interpretat, i que jo respect la interpretació però que no compartesc, que han interpretat les altres forces polítiques, i amb el mateix respecte nosaltres no donarem suport a aquests dos punts i esper que amb el mateix respecte també puguin acceptar, encara que sé que no els compartiran, els nostres arguments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, i gràcies pel suport que han manifestat els grups. He de dir que sobre l'esmena que ens proposa el Grup Socialista, tot i que en el PSM-Entesa Nacionalista entenem que seria positiu anar reduint progressivament la despesa militar genèrica, en vistes a sumar voluntats acceptarem la seva transacció i ens atindrem a l'objecte d'aquesta proposició no de llei, que és posicionar el Parlament de les Illes Balears o, com a mínim, els distints grups parlamentaris sobre un concepte teòric que ha començat a formular el president del Govern espanyol i que ens afecta a tots com a ciutadans, encara que estiguem dins un àmbit territorial, però que ens creim en el deure de manifestar-nos sobre aquesta qüestió tan important.

Bé, respecte a la intervenció del portaveu del Partit Popular jo crec que ha fet una dissertació sobre la política internacional i sobre les correlacions de forces que escapa un poc del que és l'objecte d'aquesta proposició no de llei. Em quedaré, per tant, amb la part en què ha teoritzat sobre el concepte d'atac anticipatiu o guerra preventiva, i ens ha dit que el Partit Popular mai no estarà d'acord amb una guerra preventiva entesa com anticipar-se a un atac d'un país contra un altre en previsió o sospitant que aquest ens pot declarar la guerra, i sí que estaria d'acord amb aquest altre concepte formulat pel president del Govern espanyol com un atac anticipatiu. La veritat és que, Sr. Huguet, quan vostè llegeixi el *Diari de Sessions* trobarà la seva intervenció molt confusa, molt confusa, però vaja, jo em vull també acollir a la semàntica per veure si realment hi ha diferències substancials entre aquests dos conceptes que vostè ha formulat, i que n'ha rebutjat un clarament, guerra preventiva no, atac anticipatiu sí.

Aleshores, la invasió d'Iraq, perquè em pareix que ningú no qüestionarà que allò ha estat una invasió, una invasió d'unes forces polítiques de dos estats amb la complicitat d'uns altres estats que han enviat tropes de suport, la invasió d'Iraq, què és, un atac anticipatiu o és una guerra preventiva? Bé, els que demanaren autorització a les Nacions Unides sense aconseguir-la, prèvia a l'atac, justificaven aquest atac per prevenir un atac d'Iraq amb la utilització d'armes de destrucció massiva; aleshores això jo crec que entraria clarament dins el concepte que el portaveu del Partit Popular ha rebutjat qualificant-lo de guerra anticipativa. Jo crec sincerament que la invasió d'Iraq és un acte de guerra d'uns països, concretament Estats Units i el Regne Unit, contra un estat sobirà, governat per una dictadura com tants d'altres, com és el d'Iraq, i va ser no una guerra per prevenir un atac, perquè al final no s'han descobert aquestes armes de destrucció massiva, sinó que va ser una guerra per controlar una part important dels jaciments de petroli mundials. Aquesta és l'única raó: va ser una guerra per controlar la principal font d'energia que utilitza el món en aquest moment. I pel fet de ser una guerra, com totes les guerres només serveix per fer més poderosos els que ja són poderosos. Aquest és l'objecte de les guerres des dels principis de la història de la humanitat.

El Sr. Huguet ha fet una altra manifestació: mai no hi havia hagut o, millor dit, vivim el moment de la història de menor conflictivitat internacional, però té més repercussió perquè ara tenim molta més informació. Tenim molta més quantitat d'informació, Sr. Huguet, estic d'acord amb vostè, però segurament mai no havíem tingut tanta quantitat d'informació manipulada. Quantes pàgines s'han escrit sobre els 4 milions de morts a la regió dels Grans Llacs d'Àfrica?, molt poques. Quantes imatges de televisió?, poquíssimes. Quants de soldats americans han sortit, morts, han sortit fotografiats a la premsa dels Estats Units?, cap. Quantes imatges de soldats americans morts han sortit a les televisions nord-americanes, el país que braveja de tenir el sistema informatiu més independent del poder polític?, cap. Avui vivim una terrible manipulació de la informació pública per justificar precisament aquestes agressions d'uns estats contra uns altres.

Tornem, però, al concepte, i acab, Sra. Presidenta. Quins han estat els resultats -i l'hi puc admetre- d'aquest atac anticipatiu a Iraq? Els resultats han estat el caos, la misèria, el desordre, la mort cap al poble d'Iraq, i unes causes que han estat respondre a l'agressió amb més violència. Les paraules d'en Robespierre un parell de cents d'anys més tard s'han fet realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sampol. Grups que vulguin intervenir? Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument perquè no comentaré intervencions que s'han fet perquè segurament el *Diari de Sessions* no aguantaria l'opinió que me mereixen. Simplement no, és que el portaveu del PSM no ho ha explicat, ha dit que acceptava l'esmena proposada pel Grup Parlamentari Socialista, que crec que no ho millora, però en fi, ja està bé, però no s'ha pronunciat sobre la sol·licitud del PP de fer votació separada. Jo era per demanar-li que no admeti aquesta votació separada i que s'hagin de pronunciar sobre el conjunt de la proposició, perquè realment deixar únicament la part on es demana respecte al dret internacional i donar per suposat que els que demanen això és que el respecten, crec que seria d'un cinisme que no ens hauríem de permetre, i per tant deman que es mantengui íntegra i que es faci la votació sobre el conjunt del text.

LA SRA. PRESIDENTA:

...Sr. Ramon. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, molt breument, només per dir que crec que podem entrar en un debat o filosofar sobre els conceptes, o fer una disquisició conceptual del que és guerra preventiva o atac anticipatori. Jo crec que tot això ha estat una cosa com a més casual i molt més simple. Jo crec que el Sr. Aznar, quan va intervenir en aquesta escola de les forces armades posteriorment a una intervenció en anglès del Sr. Bush davant l'assemblea, va traduir la intervenció o va copiar la intervenció del Sr. Bush així com va voler. Però bé, com que no en tenc proves tampoc no ho asseguraria taxativament.

Llavors, per últim, també he de dir que si la intervenció ha Iraq ha estat un atac anticipatiu, a mi m'agradaria saber a què ens vàrem anticipar, si resulta que no s'han trobat armes de destrucció massiva i per tant no hi podia haver un atac o una guerra en aquest sentit per part del país envaït, amb la qual cosa no té sentit parlar del fet que això ha estat un atac anticipatiu per no voler reconèixer l'evidència que estàvem davant d'una guerra preventiva.

Llavors també m'ha semblat entendre que es diu que seria bo un canvi de legislació internacional. Bé, en això es pot obrir un debat, aquest com qualsevol altre, però en cap cas no es pot parlar ara de canviar una legislació internacional *a posteriori* i amb efectes retroactius per legitimar una intervenció absolutament il·legal. Aquest mateix debat el vàrem tenir ahir en un altre tema, evidentment a la Llei d'acompanyament en el plenari d'aquesta institució. Ni en dret internacional, ni en el nostre dret podem pretendre fer lleis que intentin emparar actuacions prèvies de forma absolutament il·legal. Per tant jo crec que el debat de fons és un altre, podem fer una discussió sobre conceptes, si és anticipativa, anticipatòria o guerra preventiva, però jo crec que tots sabem al que ens referim i seria bo que fóssim clares les diferents postures polítiques.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

...Sra. Costa. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sra. Presidenta, jo no sé el que pot aguantar o no pot aguantar el *Diari de Sessions*; jo crec que el *Diari de Sessions* aguanta tot el que es digui en aquesta cambra i la responsabilitat, en tot cas, del que es digui és de qui ho digui, però els *Diaris de Sessions* reflectiran sempre el que aquí es vulgui dir, ho aguantaran tot. Per tant per aquesta banda no hi ha d'haver por.

En qualsevol cas jo no entraré en disquisicions que s'han fet en segones intervencions perquè crec que s'ha aportat poca matèria, per dir-ho de qualque manera, a la nostra exposició. Mirin, jo ho lament molt, però jo em centr, nosaltres ens centram a la proposició no de llei, i ens centram en el concepte entre cometes que du la proposició no de llei, i ens centram en l'explicació que ha fet el ponent d'aquesta proposició no de llei. Que a la segona intervenció ha davallat a més detalls i que ens duria a una altra discussió molt més extensa i molt més llarga?, sí, ens pot dur a la discussió del fet que en aquest cas Espanya no ha intervengut en aquesta intervenció que hi ha hagut a Iraq. Sí que va intervenir abans amb soldats de lleva. Tots els soldats que ha enviat Espanya són soldats professionals, professionals, ni un de lleva, ni un d'aquests que potser no hi haguera anat i hi va haver d'anar; ni un de lleva. No ha participat en l'atac, participa en una missió de pau. Per tant posem les coses al lloc i no confonguem.

Sr. Sampol, estic totalment amb vostè en una qüestió: desgraciadament avui els poders reals que dominen l'opinió pública potser que manipulin, però tenim una gran sort, Sr. Sampol, i és que com tot hi ha aquelles pàgines alternatives que un poc comprar i hi són, és a dir, que si un se'n vol assabentar hi són, si un vol es assabentar del que va passar i per què França té aquesta actitud i no en té una altra també la trobarem, que va ser precisament l'actual president francès, president Jacques Chirac, perdó, quan era ministre d'Indústria, que és el que posa els reactors nuclears i posa en marxa l'energia nuclear dins França, rep *con todos los parabienes* al vicepresident

d'Iraq, que llavors era Saddam Hussein, per fer l'exportació de tota l'energia nuclear i de la tècnica de producció d'energia nuclear a Iraq. També ho trobarem, açò. També trobarem quines són les companyies de petroli que firmen els primers contractes multimilionaris d'exploració dels pous petrolers a Iraq i quina era la condició amb aquesta segona actuació; també ho trobarem, açò, ho trobarem. Com trobam també que en una intervenció anterior a aquesta Estats Units va donar suport a Saddam Hussein en una guerra que tenia en aquella zona, també ho trobarem.

El que no podem fer és caure en bons i dolents en funció de si estam d'acord o no estam d'acord, quan hem de fer una anàlisi en aquest cas bastant objectiu. Per tant, en el tema de la manipulació informativa ni vostè ni jo no hi podem fer res, el que hem de ser és prou intel·ligents per saber discernir si ens manipulen o no ens manipulen; a allò que no tenim dret nosaltres és amb les nostres intervencions voler manipular, dir segons quines coses i callar-nos-en segons quines altres.

I jo li he dit abans que la discussió en aquest moment sobre si es va actuar d'acord o no amb l'ordre internacional està totalment oberta, perquè està totalment obert una altra vegada que sí que es va actuar en funció d'una resolució de les Nacions Unides, del Consell de Seguretat, 1441, i no és cert que demanàs permís, no, van voler actuar ja en base a aquesta resolució, i països com França, Rússia i Alemanya van demanar un ténol perquè hi hagués una segona resolució, i l'atac que estava previst fer-se el mes d'octubre amb aquesta resolució es va ajornar per veure si podien aconseguir una segona resolució amb el consens de tots, i aquesta és la història. Que no ens agrada?, a cap, potser que no ens agradi, però aquesta és la història que va passar dins les Nacions Unides.

I jo sí que li deman un favor, Sr. Sampol, i és que no accepti la petició feta per Esquerra Unida. Crec que el nostre grup té dret a votar per separat aquest punt perquè són punts que sí que tenen un a veure amb l'altre, però que el tercer punt és una manifestació de principi, i nosaltres amb aquesta manifestació de principi, que no té doblecs, que no té opinió quant a la interpretació que se'n pugui fer, sí que hi estam d'acord. Amb les altres dues no hi estam d'acord perquè sí que poden donar peu a interpretacions diferents, que jo respect profundament que vostès tinguin una interpretació i que nosaltres en tinguem una altra, però a la tercera crec que la interpretació és unívoca i que per tant no hi ha cap problema per votar-la.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passarem, doncs, a la votació. Demanaria al Sr. Sampol si la votació ha de ser separada o conjunta.

EL SR. SAMPOL I MAS:



Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no tendria inconvenient en el fet que es fes una votació per separat, però jo crec que en solidaritat amb els grups que ens donen suport atendrem la petició i demanam votació única.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs votació única.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; en contra, 10; abstencions, cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha una altra proposta. Si hi ha d'haver intervencions haurem de fer un recés de deu minuts, donat que el Sr. Vicepresident s'ha absentat per anar a la Junta de Portaveus, i diferents membres portaveus també han de baixar. Així que, si els pareix, donaríem deu minuts de ténol i després continuaríem. Els pareix bé? Fins ara.

*(Pausa)*

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla bé, recomença la sessió.

**II. Sol·licitud de compareixença RGE núm. 2777/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, del delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre els criteris que s'han seguit des de la Delegació del Govern per decidir l'obertura o no d'un expedient i la imposició o no d'una sanció i el perquè de la quantitat de la multa que s'ha posat en diversos casos.**

I passàrem al segon i darrer punt de l'ordre del dia, relatiu a l'escrit registrat amb el número 2777/03, del Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual sol·licita la compareixença del delegat del Govern de les Illes Balears, Sr. Miquel Ramis, per tal d'informar dels criteris que s'han seguit des de la Delegació del Govern per decidir l'obertura o no d'un expedient i la imposició o no d'una sanció, i el perquè de la quantitat de la multa que s'ha imposat en els diferents casos. Per a la seva defensa intervé, en nom del Grup Socialista, la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari Socialista presenta a la consideració d'aquesta comissió el fet de sol·licitar la compareixença del delegat del Govern, i vàrem registrar aquesta sol·licitud de compareixença arrel dels darrers fets que varen esdevenir a l'Ajuntament de Costitx i que varen ser sancionats de forma molt dura per part de la Delegació de Govern, i ho vàrem fer arrel d'aquesta darrera actuació de la Delegació de Govern una mica comparant les actuacions que ha

pres en cada cas la Delegació de Govern en diferents casos que han anat succeint a les Illes Balears durant els darrers anys.

Des del Grup Parlamentari Socialista estam altament preocupats per això que nosaltres entenem una utilització clarament partidista de les institucions, i ho hem viscut en aquestes illes durant els darrers quatre anys, on hi va haver un govern de progrés a les Illes Balears, i un govern del Partit Popular amb majoria absoluta a l'Estat espanyol, i contínuament es varen marginar les Illes Balears de determinades inversions que, una vegada ha canviat el govern, s'ha dit que aquestes inversions sí que arribarien. Aquesta utilització partidista l'hem anada denunciant durant temps, però encara creim molt més greu aquest extrem que la Delegació de Govern pogués estar aplicant la llei de forma diferent als ciutadans de les Illes Balears segons quines mobilitzacions o segons quins actes s'estiguin tractant, perquè la comparativa que podem fer és bastant aclaparadora, i per això nosaltres creim totalment necessari que per demostrar que no és així, si és que no és així, el delegat del Govern comparegui en aquesta comissió, en el Parlament de les Illes Balears, i expliqui exactament quins criteris han duit a obrir en cada cas un expedient i a imposar en cada cas una sanció o no imposar-la.

Faig referència en tota la intervenció a les manifestacions antiautovia que es varen fer a Costitx que, com vostès saben, es varen posar 14 sancions de 6.150 euros. Faig referència al ple de Son Servera, on hi va haver atemptat a la integritat, fins i tot física, dels membres del consistori l'any 2000, on no es va posar cap sanció econòmica; en aquells moments eren els manifestants antiparcs naturals, i hem vist que quan el Govern de les Illes Balears ha estat en mans del Partit Popular el que ha fet el Partit Popular és, als instigadors, que a segons quins llocs criminalitzen, com a Costitx, als instigadors d'aquell cas els donen càrrecs dins el Govern de les Illes Balears, com és el cas del Sr. Mariano Servera, que va poder aparèixer en el vídeo que va sortir en els mitjans de comunicació d'aldarulls que hi havia hagut a Son Servera i ara té un càrrec en el Govern de les Illes Balears. Estic parlant de manifestacions, de dues tractorades que es varen dur a terme durant l'anterior legislatura contra el conseller d'Agricultura, i en aquell moment no es va obrir ni expedient, ni cap sanció, i un dels instigadors d'aquelles tractorades, quan va ser el Sr. Matas president de les Illes Balears, el va nomenar conseller d'Agricultura. Estic parlant de la manifestació de la lototrot, que tampoc no va respondre de cap expedient sancionador. Estic parlant de l'aturada de camions de residus de demolició que es va fer davant el Consolat de la Mar la passada legislatura, que tampoc no va ser objecte de cap obertura d'expedient ni de cap sanció per part de la Delegació de Govern, sinó que, tot al contrari, la policia local fins i tot de l'Ajuntament de Palma ajudava a col·locar els camions davant el Consolat de la Mar. Estic parlant dels contenidors que també es varen dipositar davant la Conselleria de Medi Ambient, que també varen merèixer el mateix tractament per part de la Delegació de Govern. Estic parlant de la pancarta que es va exhibir a Son Moix contra la guerra d'Iraq, que va ser durament sancionada per una multa de 3.000 euros. Estic parlant de les sancions que es varen posar a membres del GOB quan es varen manifestar contra la regeneració de platges a Can Picafort, amb una multa d'11.697 euros. I un càstig per a

quatre joves que varen protestar contra la guerra d'Iraq, quatre joves de Sóller, que varen merèixer una sanció de 1.500 euros, quatre sancions que es varen posar.

Per tant jo crec que davant aquests relats que estic fent queda evident que la Delegació de Govern en tots els casos no ha actuat de la mateixa manera. Crec que queda molt evident que quan les manifestacions o els actes de protesta han anat en contra de les polítiques del Partit Popular han rebut una sanció molt dura per part de la Delegació de Govern, i quan han estat protestes que han anat en contra de polítiques d'altres institucions que podien estar governades per altres partits polítics, la Delegació de Govern ha actuat d'una altra manera. Per tant nosaltres, davant aquest fet, que creim greument preocupant, que crec que hauria d'interessar moltíssim a les institucions d'aquestes illes, tenim la desgràcia que el Consell Insular de Mallorca no va voler aprovar aquesta citació de sol·licitud del que ha succeït per part del Govern del Consell de Mallorca al delegat del Govern, i tenim la situació que, bé, el delegat del Govern pareix que no està molt disposat a poder assistir a aquest parlament de les Illes Balears. Nosaltres creim que davant fets tan greus com el que jo estava denunciant la meua intervenció, fets que poden posar en dubte la forma d'actuar d'una institució com la Delegació de Govern, que s'ha de regir per la llei i ha d'aplicar la llei a tots igual, nosaltres creim que és totalment urgent i necessari que el delegat de Govern comparegui en el Parlament de les Illes Balears a explicar-nos el perquè d'aquesta actuació tan diversa en aquests casos que jo he pogut explicar i en altres casos que evidentment també hi ha.

Sabem que en molts dels casos que he estat explicant no era delegat del Govern l'actual delegat del Govern, però evidentment totes les institucions mereixen tenir una continuïtat en el funcionament i un es fa responsable de les actuacions precedents, i a més, evidentment, l'anterior delegada del Govern tots sabem que és un membre del Partit Popular, actual batlessa de Palma, i que per tant mereix l'explicació corresponent per part de la Delegació de Govern. Tot i que el Sr. Ramis ha afirmat que si els fets de Son Servera s'haguessin produït avui ell sí que hagués obert un expedient sancionador, jo crec que és clarament demostratiu que el mateix Sr. Ramis veu clarament que la Delegació de Govern no ha actuat igual.

Jo crec que, repetesc i acab, que amb aquests fets tan greus nosaltres creim totalment necessari i deman el suport a tots els grups parlamentaris perquè el delegat de Govern pugui venir, ens pugui mostrar els expedients i pugui donar les explicacions oportunes a aquest parlament, que és l'òrgan màxim de sobirania del poble de les Illes Balears, i jo crec que és just que sapiguem totes les explicacions que hi pugui haver sobre aquest tema, perquè si no és així, si no accepta ni tan sols voler explicar la seva actuació, tot i que no estigui obligat a venir, nosaltres creim que es deixa entreveure una cosa que ens preocupa moltíssim, que és un anunci als ciutadans de les Illes Balears que anem alerta, que els discrepans amb les polítiques del Partit Popular seran durament castigats, contra les polítiques del Partit Popular i d'Unió Mallorquina a l'illa de Mallorca, que tenen el pacte. Esper que això no sigui així i que,

per tant, ho puguem aclarir parlant i dialogant amb el delegat del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tenen la paraula els diferents grups que vulguin intervenir. El Sr. Ramon té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Simplement per anunciar que el nostre grup dóna suport plenament a la sol·licitud feta pel Grup Parlamentari Socialista i assumim l'explicació, l'argumentació que ha fet la Sra. Armengol i, per tant, no afegim res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ens sumam a aquesta sol·licitud de compareixença del delegat del Govern a les Illes Balears per demanar-li explicacions sobre unes actuacions partidistes que la Delegació del Govern a les Illes Balears du des de fa uns anys. És cert que el delegat del Govern deu fer un any, poc més d'un any que va ser nomenat, però la Delegació del Govern de les Illes Balears és una institució que està per sobre de les persones que temporalment ostenten el càrrec, i molt més si no s'ha produït un canvi en la composició política del Govern de l'Estat, al qual representa la Delegació del Govern de les Illes Balears.

Des d'aquest punt de vista no té cap explicació ni cap justificació que distints ciutadans es tractin d'una manera desigual davant la llei. Els fets són contundents. Fa poc més de tres anys en el municipi de Son Servera hi va haver un assalt al plenari de l'ajuntament que va impedir la celebració d'un plenari i es va agredir verbalment i físicament alguns membres del consistori, i això no va merèixer la més mínima sanció per part de la Delegació del Govern. Tres anys més tard es produeix un plenari a un altre ajuntament, l'Ajuntament de Costitx, els fets ni remotament es poden comparar a aquell plenari de Son Servera, i hi ha hagut un càstig exemplar en forma de sancions de 6.000 euros a 13 de les persones que varen acudir a aquell plenari. Per quina raó en un cas se sanciona i en l'altre no? Això és el que volem que ens expliqui el delegat del Govern.

Per què ha actuat el delegat del Govern en el cas de Costitx fa unes setmanes? Diu, a pregunta d'un periodista: "La denúncia va ser feta pels agents de la Guàrdia Civil i varen identificar els participants amb el DNI", és a dir, que els agents de la Guàrdia Civil dins l'Ajuntament de Costitx identificaren unes persones, cursaren una denúncia i el delegat del Govern ha fet una primera proposta de sanció. Què deia la delegada del Govern, dia 14 de maig de l'any 2000, quan un periodista li

demanava explicacions sobre si es pensava denunciar els causants de l'assalt a la sala de plens de l'Ajuntament de Son Servera?, i la delegada del Govern deia, entre cometes: "*Los hechos ocurrieron en el interior de la casa consistorial y allí la Guardia Civil no tiene competencia*". És a dir, la delegada del Govern del Partit Popular diu que no pot denunciar gent que va produir violència contra els representants legítims del poble de Son Servera perquè els fets varen ocórrer dins l'interior de la Casa de la Vila i allà la Guàrdia Civil no hi té competència, i el delegat del Govern del Partit Popular ara diu que la denúncia l'ha feta la Guàrdia Civil dins l'Ajuntament de Costitx, que sí hi té competència, ara? Bé, això evidentment és una disparitat de criteri que necessita una explicació, i els representants dels poble, els representants d'aquests ciutadans sancionats, que també són ciutadans sancionats, demanam, volem demanar una explicació, molt manco si comparam els fets.

Aquí hi ha la fotografia del plenari de Costitx, una fotografia d'un mitjà de comunicació. La sala de plens plena de gom a gom, amb gent que escolta, que eventualment en un moment donat va aplaudir o va xiular, com feim en el Parlament de les Illes Balears dia sí i dia no a pesar que està prohibit i a un ajuntament no; es limitaren a aplaudir o a xiular en un moment donat. Vegin les fotografies de Son Servera, atacant amb un banc enlaire, tomant la porta, punyint, és a dir, foradant les rodes del cotxe, de la furgoneta de la Guàrdia Civil, de la policia, provocant violència, agredint el batle; i vegin els instigadors, en el balcó de l'ajuntament, satisfets d'haver convocat tanta gent: l'actual batle, el Sr. Damià Ripoll, un regidor; què feia el Sr. Mariano Servera en el balcó de l'ajuntament arengant les masses també aquell fatídic dia? No era regidor ni era cap autoritat, què feia en el balcó acompanyat de l'oposició municipal del Partit Popular? El Partit Popular va provocar aquells aldarulls i li varen fugir de les mans; el Partit Popular s'ha sabut que va ser qui va convocar en aquell plenari.

I aleshores el que no pot ser en un estat de dret, i si volem que el nostre estat -ara a la Junta de Portaveus hem parlat de fer una declaració institucional per celebrar el vint-i-cinquè aniversari de la Constitució- si volem que celebrem la Constitució com a marc que regula la llibertat i la igualtat de tots els ciutadans davant les lleis, hem d'aplicar les lleis a tothom per igual, no als d'esquerres d'una manera i als de dretes d'una altra, perquè això afectarà, i ja ho vaig dir en el plenari, a les relacions entre partits polítics. Si la nostra gent ha de ser maltractada i fins i tot penalitzada injustament nosaltres modificarem les nostres relacions amb els partits polítics que ens agredeixen, perquè aquesta qüestió és molt seriosa, és molt seriosa. Per tant m'agradaria que el Partit Popular i Unió Mallorquina se sumassin a la sol·licitud de compareixença del Sr. Miquel Ramis, perquè necessitam que es donin explicacions als ciutadans d'aquesta terra. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, ai!, perdó, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sra. Presidenta, ha fet un comentari mal intencionat i no l'hi admet. Que consti en acta.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, li asseguro que no ha estat així. Pel Grup Popular té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Mirarem de calmar un poc els ànims, sobretot en la darrera intervenció el Sr. Sampol ha estat molt vehement, i jo només li vull dir una cosa, i és que aquest portaveu i el nostre grup rebutja per igual allò succeït a Son Servera, allò succeït a Costitx i allò succeït allà on succeeixi quan s'altera el normal desenvolupament d'un acte institucional o d'un acte d'una institució pública democràticament elegida. Rebutjam per igual qualsevol actuació incívica que es produeixi dins una institució, per igual.

Bé, és molt fresc, en aquest moment que... Jo sé, Sr. Sampol, perquè el conec, que vostè no m'apuntava a mi ni m'acusava a mi en el tema de ser maltractats. Miri, no em faci dir-li una cosa que no havia dit fins al dia d'avui, però crec que com que vostè ho ha fet tan vehementment jo em vaig sentir amenaçat i maltractat no fa massa temps amb el tema de la guerra de l'Iraq, insultat públicament, empès, quan em dirigia cap a la seu; em vaig sentir també agredit i no se m'ocorrerà mai dir que o l'esquerra canvia aquesta actitud contra mi o jo canviaré, perquè jo no ho sé, si eren d'esquerres o eren de dretes, i jo estic segur que n'hi va haver molts que es van manifestar en aquest moment contra la guerra que era gent de bona voluntat, però també estic ben segur que hi va haver manipulació política, també n'estic ben segur. Per tant no anem a una guerra de bons i dolents i no entrem en aquest detall. Qualsevol tipus d'expressió violenta ha de ser rebutjada de pla per tots.

Que el tractament ha de ser igual amb uns i amb els altres, hi estam totalment d'acord. Però miri, en aquests casos jo crec que vostès han detectat la malaltia, diuen que hi ha hagut una actuació partidista, la malaltia del partidisme; li han fet un diagnòstic, i és que han expressat els fets amb tota una sèrie de fets que han ocorregut en els darrers quatre anys; i també apliquen la medicina, és que el PP és un partit pervers que utilitza les institucions i que, per tant, nosaltres no volem cap tipus de relació i condicionam tota la relació si el delegat compareix o no compareix.

Jo crec que açò no és així, jo crec que el delegat ha de retre comptes a qui ha de retre comptes, i el delegat ret comptes a qui l'ha nomenat, que no elegit, sinó nomenat, que és el ministre d'Interior, i el ministre d'Interior ha de retre comptes on ha de retre comptes, que és a les Corts Generals, i hi ha representació del poble de les Illes Balears a les Corts Generals. I en el Parlament de les Illes Balears, no amb un acte de sobirania, que no, sí amb un acte de legítima representativitat, que sí el tenim, pot demanar comptes, pot exigir, pot presentar propostes, resolucions, interpellacions, proposicions no de llei, per denunciar tots els fets, però nosaltres no podem demanar comptes a una altra institució de la qual no tenim cap tipus de

competència ni jurisdicció. Per tant aquí no es furta res, res, ni de cap competència, ni de cap debat, ni de no voler demanar comptes. S'han de retre comptes on s'han de retre comptes, i el delegat del Govern ha de retre comptes davant el ministre i el ministre ha de retre comptes davant les Corts Generals si li demanen que passi comptes per aquest fet, com ho han demanat a altres llocs. Però en aquest cas crec que la compareixença en aquest parlament no té lloc.

I no té lloc precisament pel que jo els acab de dir, perquè siguin les explicacions que siguin vostès ja tenen el resultat, ja l'han dit aquí: el resultat és d'uns expedients de *guante blanco* i uns altres expedients de *mano de hierro*. Ja en pot dir de coses, que aquesta al final serà la conclusió, i si és aquesta la conclusió que es dóna de la seva compareixença si compareix allà on ha de comparèixer, idè que rectifiquin, i si hi ha hagut un tractament discriminatori idè açò no s'ha de produir i s'ha de denunciar. Perfecte, però no traguem les coses ni vinculem certes decisions a relacions futures de grups polítics o de grups parlamentaris que en aquest cas concret no tenen res a veure amb aquesta històrica.

Identificar persones en actes de manifestació?, bé, açò, si ens dedicam a treure fotos idè treurem fotos d'actes de manifestacions on hi havia realment un *pressing* molt fort, una violència verbal i física i on hi havia dirigents polítics amb nom i llinatge que participaven en aquella manifestació, encara que després deien: "no som responsable jo dels actes incívics que fessin els manifestants", i jo els crec, i no han trobat cap acusació per part del nostre grup en posar açò a debat en el Parlament.

En qualsevol cas, si en una circumstància el fet de carnet o no carnet era jurisdicció o competència de la Guàrdia Civil, bé, on es demanava el carnet?, es demanava dins l'ajuntament o per entrar, com es demana aquí baix?, on es demanava el carnet? Jo crec que açò és el detall, només, la qüestió està en què es van produir uns fets i que aquests fets van ser denunciats de part i que aquesta denúncia té un procediment administratiu sancionador, i s'ha procedit a aquest procediment administratiu sancionador. Ens agradarà més o ens agradarà menys. Que hi va haver uns altres fets on no hi va haver aquesta denúncia, o hi va haver denúncia formal de part?, perquè si hi va haver denúncia formal de part i no es va actuar idè açò té un procediment facilíssim, que és posar-ho en mans de la justícia; si hi ha una denúncia de part davant l'Administració i l'Administració no actua com a mínim encara que sigui per dir que s'arxiva, açò té fàcil solució: s'acudeix on s'ha d'acudir.

I dit açò vull reiterar una vegada més que rebutjam qualsevol tipus d'acció o actuació que suposi violència verbal o física en el normal funcionament d'una institució democràtica, sigui avui, sigui demà, sigui ahir o faci tres anys, però no veim justificada la compareixença del delegat del Govern en seu del Parlament perquè no és la seva jurisdicció, no és aquí que ha de retre comptes ni és aquí on se li han de demanar comptes. Aquí nosaltres podem fer propostes del que nosaltres volem, però allà on s'han de demanar comptes i hi ha representació perquè demani comptes és a les Corts Generals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Grups que vulguin intervenir? Sra. Armengol, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tristament no m'esperava res més del Partit Popular i supòs que d'Unió Mallorquina, que li dóna suport. Creim que realment emprar el subterfugi que el delegat del Govern no ha de venir aquí perquè no és la seva jurisdicció, ens ha dit el Sr. Huguet, nosaltres creim totalment desencertada aquesta apreciació per part del portaveu del Grup Popular. Nosaltres no estam d'acord amb el subterfugi que s'està emprant perquè creim que les acusacions que feim són prou greus perquè el delegat del Govern comparegui i ens expliqui aquí quins criteris ha seguit la Delegació de Govern durant els darrers anys per obrir expedients o per aplicar sancions a diferents persones, a diferents ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Per tant nosaltres creim que intentant que els diputats pensin com s'està aplicant la llei, o si hi ha dubtes de com s'està aplicant la llei per part d'una institució, de la qual el poble de les Illes Balears també té dret a poder-ho saber, nosaltres creim que just que hi hagi aquest dubte al cap de tots els diputats que seiem aquí, jo crec que val la pena que apliquem la possibilitat que ens dóna el Reglament de demanar la compareixença del delegat del Govern, perquè, Sr. Huguet, el Reglament del Parlament de les Illes Balears ens dóna la possibilitat de demanar la compareixença del delegat del Govern. Vostès hi votaran en contra, i per tant impediran que el delegat del Govern pugui triar si ve o no ve a aquest parlament, però no digui que no és possible que vengui. El Reglament ens permet que li ho demanem i ell, si vol, pot venir. Si té voluntat de venir i d'explicar què ha passat amb els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears en els darrers temps, com se'ls ha expedientat o no, com se'ls ha sancionat o no, ell pot venir i donar la cara davant els diputats de les Illes Balears, que representam el poble de les Illes Balears, i jo crec que necessitam saber si s'actua justament o no s'actua justament.

Per tant no empri només aquest subterfugi perquè ell, del delegat, si vol, pot venir. Nosaltres donam la possibilitat que, si vol, pot venir, i el que faran vostès si voten en contra és no donar la possibilitat al delegat del Govern perquè comparegui en aquesta seu parlamentària. Per tant no s'excusin en el fet d'on ha de retre comptes el delegat del Govern, que ja li demanam comptes a les Corts Generals, sinó que també ell pot venir aquí a comparèixer i explicar els criteris que han seguit en diferents ocasions.

I jo crec que, Sr. Huguet, vostè ha obviat al màxim entrar en el fons de la qüestió, però jo crec que el fons és allò important. Aquí hi ha exemples claríssims que jo li he posat damunt la taula d'una actuació totalment diferent de la Delegació de Govern, i jo crec que això mereix una explicació. Crec que vostès també haurien d'estar interessats, si realment es creuen

l'estat de dret, en tenim aquesta explicació perquè -li ho torn explicar- com es pot entendre que a la passada legislatura a diferents manifestacions damunt la vorera del Consolat de Mar, li explic el moment dels residus, els policies locals de l'Ajuntament de Palma, justament també governat pel Partit Popular, es dedicassin a col·locar els camions i no hi hagués cap expedient sancionador?, com es pot explicar això? Com s'explica que un ajuntament com Son Servera, que va ser atacat durament l'equip de govern que hi havia en aquell moment, que hi va haver bancs enlaire, com li explicava el Sr. Sampol, com s'explica que la Delegació de Govern no és que no només volgués obrir expedient, és que ni tan sols no volia acudir el plenari? El batle de Son Servera va haver d'obligar la Delegació de Govern a anar al plenari perquè ni tan sols no volia anar al plenari, la delegada ni tan sols donava l'ordre que la Guàrdia Civil acudís a aquell plenari.

Jo crec que tots sabem el que va succeir i crec que és de vergonya, sincerament, que no vulguin donar suport al fet que, com a mínim, el delegat vengui i expliqui què és el que està succeint, perquè el més perillós de tot en un estat de dret és que les institucions no apliquin la llei per igual a tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i si tenim el dubte que això pot estar succeint s'ha de corregir, Sr. Huguet, i s'ha de corregir de forma valenta. En aquest moment afecta un membre del seu partit, però jo crec que s'ha de ser valent i no es pot obviar de cap manera el que està succeint.

I com que no em crec el seu discurs que vostès condemnen tant un cas com l'altre, com que no me'l crec perquè la passada legislatura no varen voler fer una proposició no de llei condemnant els fets de Son Servera, únicament, com que jo no m'ho crec, li torn posar damunt la taula, Sr. Huguet, la seva hipocresia, del Partit Popular, en base a aquestes situacions.

Passa res, Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Home, que convendria no entrar a insultar altres persones dient que són unes hipòcrites. Crec que una cosa és una proposició de llei i l'altra és que entre els diputats es diguin coses que no vénen al cas o que no són adients per a la bona convivència. Simplement joestic fent de presidenta i m'agradaria que el Sr. Huguet no se sentís insultat, si pot ser.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Jo crec que la hipocresia política no és un insult contra persones, jo crec que és un fet bastant descriptible amb el que dic, i em permetrà que ho argumenti i després, si vostè considera que no està ben dit, ho retiraré, però crec que sí que queda evident una hipocresia política quan vostè mateixa, Sra. Presidenta de la comissió, però com a batlessa de Costitx, quan hi va haver els aldarulls de Costitx i hi ha hagut declaracions de part de gent d'Unió Mallorquina i de part de gent del Partit Popular criticant els instigadors d'un fet, que jo no pos en qüestió, però sí que pos en qüestió el fet que segons quins instigadors han estat col·locats en el Govern de les Illes Balears, i per això faig referència a la hipocresia política d'un

cas i d'un altre. A segons quins llocs són malfactors, a segons quins llocs són persones que han de ser alts càrrecs del Govern de les Illes Balears.

Per tant jo en aquest fet faig referència i crec que és necessari fer la referència perquè explica notòriament el perquè s'ha actuat d'una manera i d'una altra des de la Delegació de Govern des que el Partit Popular té majoria absoluta a l'Estat espanyol i que, per tant, ho ha pogut fer.

Perquè a mi no m'ha quedat gens clar per part del portaveu del Partit Popular, que és qui ha intervingut en aquest debat, com explica els diferents criteris que ha seguit la Delegació de Govern. No ha negat la major, que és que hi ha hagut diferents criteris, i per tant a partir d'aquí jo crec que tots hauríem de tenir interès en el fet que el delegat pugui venir, pugui comparèixer, i que aquesta ombra de dubte, que nosaltres creim que és molt negatiu que hi hagi una ombra de dubte sobre una institució, pugui desaparèixer si ens acontenten les explicacions que ens pugui donar el delegat del Govern.

Per tant torn demanar el suport al Grup Popular i al Grup d'Unió Mallorquina perquè es manifestin a favor que, com a mínim, el delegat de Govern pugui decidir si vol venir o no a aquesta seu parlamentària, perquè el Reglament ens permet sol·licitar-li que vengui a donar-nos explicacions d'un tema que nosaltres creim que necessita explicacions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol. No volia entrar en el debat, com a grup no ho puc fer perquè som a la Presidència, però sí que he preguntat al lletrat si li puc donar resposta. Jo crec que realment les seves argumentacions indueixen a la confusió. Jo com a batlessa de Costitx li puc dir que, de la mateixa manera que vostè vol insinuar que els instigadors de determinats temes ara han estat col·locats com a alts càrrecs en el Govern, cosa que crec que no té a veure una cosa amb l'altra, o desitj que no sigui així, també li podria contestar que l'instigador a Costitx era un exalt càrrec, casualment cap de gabinet del Sr. Sampol. Per tant, vull dir... Em sap greu però no he pogut evitar la resposta, com comprendrà.

Vostè el que està fent és dir que els partits polítics utilitzen alts càrrecs o, en aquest cas, exalts càrrecs per motivar aldarulls. Jo vull pensar que ni en un cas ni en l'altre això sigui així, en tot cas que determinats càrrecs en un moment determinat es puguin manifestar en un sentit o en un altre. Sóc molt ben pensada, vull pensar que això sigui així.

I també la sorprendré, perquè jo votaré a favor que el delegat de Govern vingui a aquest parlament, entre altres coses perquè tinc molt d'interès, ben de bo. De totes maneres tampoc no confonguem la gent, perquè no és que sigui poc democràtic que el delegat no vengui, no, perquè el delegat no té cap obligació de venir a aquest Parlament, ell té altres institucions a les quals ha de donar resposta i és allà on les ha de donar. De totes maneres em pareix molt positiu i jo crec que seria molt

aclaridor que vengués i que ho explicàs, i donat que hi estic indirectament implicada, perquè hi ha un cert interès a convertir el tema de Costitx en un tema estrella, aleshores jo votaré a favor que vingui, encara que el resultat serà el mateix, perquè això és una qüestió de majories, de minories i de vots, encara que n'hi ha que no ho volen entendre, però és una realitat tot i que a algú li sàpiga greu admetre-ho.

Però crec que no és un bon sistema que cada cosa que ens agradi o no ens agradi la vulguem debatre al Parlament, perquè totes les sentències, algunes aberrants, i ahir que era el Dia de la no-violència contra les dones, que no ens agradin, no crec que puguem demanar que vingui el jutge i de ver que a algun m'agradaria tenir-lo a prop i demanar-li quatre coses. Són exemples clars i contundents que la democràcia es basa a respectar les lleis, els reglaments i no a fer venir i fer comparèixer qualsevol a qualsevol moment. Atès que sé que utilitzarien el tema del meu vot, em sap greu decebre-la, però votaré a favor.

I té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Huguet, aquí no analitzam comportaments de ciutadans que en un moment donat puguin insultar un representant polític, jo, només fa tres setmanes, en presència d'un diputat i d'un regidor seu, vaig rebre insults, també, en el carrer, com vostè, i no ho duc aquí. Era la llibertat d'aquelles persones, he de lamentar que els seus càrrecs públics ni cridassin l'atenció a aquests dos ciutadans que, enmig del carrer, també m'insultaren. Bé.

Parlam de comportaments d'una autoritat, de la Delegació del Govern de les Illes Balears, amb un resultat, és a dir un comportament de la mateixa autoritat amb un resultat distint. Un cas, uns fets gravíssims sense precedents a la història recent de les Illes Balears, no deixar celebrar un ple, no deixar ni celebrar un ple, tomar, forçar la porta d'entrada de l'ajuntament i agredir, a més d'insultar, la màxima autoritat, el batle. Aquests són fets gravíssims que han quedat impunes. Davant uns altres actes, que passen tres anys més tard, on no s'impedeix la celebració del plenari, el plenari se celebra i finalitza, mi únicament veim a les fotos com unes persones s'asseuen enterra i dificulten la sortida de les autoritats de la sala del ple, sense que es produeixi la més mínima amenaça física, no sé si algun insult, però sense la més mínima amenaça física. Aquest fet ha donat com a resultat unes sancions desproporcionades que jo a més a més les qualificaria d'injustes.

Per tant, ens trobam amb unes decisions arbitràries de l'autoritat. I això a vostè, Sr. Huguet, i a tots els membres del Partit Popular els ha de preocupar, no hi pot haver arbitrariedad, no hi pot haver tractament desigual davant els ciutadans sigui quin sigui el seu color polític.

Mirin, jo crec que aquestes sancions a l'Ajuntament de Costitx i la que va rebre aquell jove, Joan Amer, que no va provocar el més mínim problema al camp del Mallorca baixant amb una pancarta, jo, sincerament, crec que per justícia, per

justícia, només pot acabar amb l'arxiu dels expedients sancionadors. Per l'harmonia entre els partits polítics, que naturalment que hem de confrontar opinions, que hem de discutir amb vehemència, però que no hem d'utilitzar el poder quan el tenim per agredir els adversaris polítics.

Aquesta és la reflexió que li faig. I em dirà que s'aplica la llei, miri la llei era la mateixa fa tres anys i ara.

Per allusions, també he de respondre els comentaris que ha fet avui la presidenta d'aquesta comissió, com a batlessa de Costitx. La convocatòria en aquest plenari, la convocatòria a la gent del poble i als ciutadans en general, reiteradament, els representants de la Plataforma contra l'autovia d'Inca a Manacor, han dit que ells en varen ser els responsables, que ells varen ser els responsables de la convocatòria. El Sr. Fiol, com a secretari de l'Agrupació del PSM a Costitx és el responsable, juntament amb els dos regidors que tenim, de la presentació d'una moció. El Sr. Fiol ni va instigar ni va deixar d'instigar, va participar en aquell plenari de la mateixa manera que el seu espòs, que també era dins el mateix plenari, dues passes darrera d'ell. El Sr. Fiol ni va insultar ni va dificultar el pas a ningú. I el Sr. Fiol, Sra. Munar, aprofit per dir-li que té feina, no ha quedat sense feina, té feina, una feina ben digna i ben remunerada, i li agrairia que deixàs de personalitzar.

Moltes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Dir-li que vostè no era al plenari, per tant no pot dir el que està dient.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sra. Presidenta, li deman l'aplicació del Reglament, vostè no es pot donar la paraula discrecionalment, si vol participar en el debat, baixi aquí entre els diputats, però no faci un ús privilegiat de la seva presidència, perquè si no jo m'aixecaré i me n'aniré. Fins aquí hem arribat, ja està bé de consentir-li tot el que vulgui, a vostè, eh?

LA SRA. PRESIDENTA:

No es posi nerviós. Jo no puc baixar, perquè si baixo no hi haurà ni presidenta ni vicepresident, ...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Idò calli.

LA SRA. PRESIDENTA:

... per tant s'hauria d'aturar aquesta comissió, i vostè no m'havia d'haver dirigit la paraula si no vol que li contesti.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Vostè ha començat des de la Presidència, vostè no té dret aquí ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo he comentat al Sr. Lletrat si em parlava, vostè s'ha dirigit a mi com a batlessa de Costitx, i jo tenc dret a replicar-li.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Jo li deman l'aplicació del Reglament, vostè no pot fer ús de la paraula en aquest moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per això s'ha atrevit a dir el que ha dit.

Moltes gràcies, Sr. Sampol.

Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, vegem si posam un poquet de tranquil·litat, que em serà difícil, em serà difícil perquè s'han emprat certs qualificatius, que jo sé que no són personals, com tampoc no són personals si jo dic alguna cosa més aquí, però que hem d'anar alerta en la utilització perversa, en ocasions, d'algun desqualificatiu per desqualificar tot un col·lectiu, jo crec que és tan injust tatxarnos a nosaltres d'hipocresia política per aquest fet, com injust seria que jo ara tatxés els del Partit Socialista d'hipocresia política des d'un estat de dret organitzat, tot el que és una banda armada, per actuar contra ETA i després omplir-se la boca que defensen l'estat de dret, em referesc al GAL, i açò sí que té sentència. Crec que açò és tan injust com que vostès ens diguin açò a nosaltres. És igual d'injust, igual d'injust, i si anam a aquesta escala, no en sortirem, si ens ficam en aquesta espiral, no en sortirem. No anem per aquí.

Aquí feim un acte parlamentari, reglat, democràtic, on el Reglament preveu que qualsevol grup parlamentari pot sol·licitar la compareixença davant el Parlament, i el Reglament preveu que s'haurà de produir un debat, i el Reglament preveu que la comissió acordarà si compareix o no compareix. I el que acorda la comissió és un acord democràtic, i dubtar d'açò és dubtar de la mateixa essència. Què és que quan acorden el que a nosaltres ens agrada és democràtic i quan acorden el que no ens agrada, no ho és, és antidemocràtic, és pervers, és hipòcrita? És aquest el discurs que hem de començar a fer? Jo no estic disposat a començar a fer aquest discurs, i admet que vostès no comparteixin ni tan sols un 1% de l'argumentació que jo hagi pogut fer aquí, ho admet, però admetin que jo he argumentat i no els he convençut.

Jo admet que vostès han argumentat. I encara vaig més enfora, és que jo amb els seus arguments hi estic en part d'acord, però açò no justifica que hagi de comparèixer el delegat del Govern. Jo estic d'acord amb l'argument que el tractament dels ciutadans ha de ser igual en situacions iguals, i que la llei ha de ser aplicable per igual, però Son Servera està *sub iudice*, va pel penal, eh?, pel penal, no parlam d'un expedient administratiu ara ja, no parlam d'un expedient administratiu, no confonguem les coses.

Per tant, tranquil·litat i bons aliments, nosaltres ens mantenim en la mateixa proposta. Crec que hi ha mecanismes suficients perquè aquest tema, si hi ha dubtes, que jo no dubt que hi hagi dubtes, es pugui aclarir, tant al Congrés dels Diputats com aquí, en base a altres iniciatives, però creim innecessària aquesta compareixença. A més, creim que no solament és innecessària, sinó que creim que seria realimentar quelcom que en aquest moment crec que ja està, sobretot l'opinió pública de portes a fora, molt més tranquil·litzada, molt més. I crec que es fa feina, que amb independència dels expedients que s'han de tramitar, aquests expedients puguin tenir una resolució digna, sense alterar l'estat de dret, i crec que en tot açò hi han d'estar tots compromesos. La compareixença el que faria seria realimentar una vegada més els fets i crec que açò en aquest moment no és bo. A posta, per açò, nosaltres deim que no, i no és un acte, cregui'm, Sra. Francina Armengol, no és un acte d'hipocresia política, és un acte de decisió política, lliure, sobirana, que pot agradar més o menys.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Passam a la votació. Vots a favor de la proposta del Grup Parlamentari Socialista? Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; en contra, 8; abstencions, cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.



**DIARI DE SESSIONS**  
**DEL**  
**PARLAMENT**  
**DE LES**  
**ILLES BALEARS**